

Chemarea lui Dumnezeu

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul părinților noștri, care a pregătit inima împăratului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim.” (Ezra 7:27)

Îl cheamă Dumnezeu pe fiecare om la o lucrare anume? Există criterii care îi califică pe unii mai mult decât pe alții pentru o lucrare anume? Sunt aceste criterii văzute de oameni altfel decât le vede Dumnezeu? Probabil că majoritatea am răspunde da, în special la ultimele două întrebări. Există momente când Dumnezeu ne pregătește, prin educație sau prin experiențe, pentru o lucrare specifică; alteori, El ne alege să slujim doar pentru că suntem dispuși și smeriți. Nu este întotdeauna ușor să afli chemarea lui Dumnezeu în viața ta. Totuși Biblia este plină de relatări despre oameni pe care Dumnezeu i-a ales pentru o misiune specifică.

Ezra și Neemia au fost chemați de Dumnezeu la o lucrare anume: să reconstruiască ce era ruinat. Totuși, în acest caz, reconstruirea implica mai multe obiective. Ei trebuiau să-i aducă pe israeliți la Ierusalim și să reconstruiască templul și cetatea. În același timp, trebuiau să-i învețe despre Dumnezeu și, mai presus de orice, să îi conducă înapoi la o relație adevărată cu El și la devotament. A fost într-adevăr o chemare importantă din partea lui Dumnezeu.

Am putea afirma că Ezra a fost ales din mai multe motive: (1) era dornic să meargă, (2) era un lider și (3) era un cărturar și un învățător iscusit. Mai putem descoperi și alte motive. Dar există un verset care probabil că arată cel mai bine motivul pentru care Ezra a primit această lucrare.

1. Ce ni se spune despre Ezra? Cum înțelegem aceasta?

“Căci Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului **Ezra 7:10** și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.” Ezra 7:10

Termenul din ebraică pentru „pregătit” sau „a pune” este *kun*. Cuvântul poate fi tradus prin „pregătit, pus pe fapte mari, hotărât, a stabili cu fermitate, a fi ferm sau sigur”. Astfel, sensul acestei afirmații pare a fi acela că Ezra a luat hotărârea în inima lui, sau a stabilit în inima lui, să Îl caute pe Domnul.

Ajuns la Ierusalim, Ezra a demonstrat ce înseamnă să fii dedicat lui Dumnezeu și el i-a învățat pe oameni Cuvântul Domnului în Ierusalim timp de treisprezece ani. Poate lui i se părea că nu a realizat mare lucru în acest timp, dar, după ce zidurile au fost terminate, oamenii s-au strâns nu pentru că cineva i-ar fi obligat, ci pentru că își doriseră acest lucru. Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl auziseră de la Ezra prinsese rădăcini.

2. De ce a fost ales Neemia?

Neemia 1:1-11 Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo, în țară, în cea mai mare nenorocire și ocară; zidurile Ierusalimului sunt dărâmate și porțile sunt arse de foc.” Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns și m-am jelit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor

Inima lui Neemia era cu totul devotată pentru Dumnezeu și pentru popor. El a fost tulburat când a auzit că lucrarea din Ierusalim încetase. Neemia era pasionat pentru această cauză și, la fel ca Ezra, s-a oferit voluntar pentru această lucrare. Dumnezeu a răspuns rugăciunilor și dorințelor lor. Uneori avem impresia că o lucrare care ne face plăcere sigur nu vine de la Dumnezeu, deoarece El ne va da doar misiuni dificile pe care nu ne-am dori să le îndeplinim. Dar, dacă umblăm cu Domnul, dorința de a face ceva ce ne place este adesea de la El, fiindcă Lui Îi place ca noi să avem pasiune pentru ceea ce facem pentru El.

Cum ai experimentat realitatea că Dumnezeu te cheamă să faci pentru El ceva către care te simți atras?

“Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și a prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.” Daniel 9:24

Luni, 14 octombrie

Sincronizare profetică

Mai întâi am văzut cum Dumnezeu i-a chemat pe Zorobabel (cca 538 î.Hr.) și pe Ezra (457 î.Hr.) la niște lucrări deosebite. Apoi am studiat despre chemarea lui Dumnezeu pentru Neemia (444 î.Hr.). Trebuie să ne dăm seama că aceste chemări au fost făcute în armonie cu preștiința lui Dumnezeu. De exemplu, Zorobabel a fost impresionat de Dumnezeu să facă o lucrare specială ca răspuns la încheierea celor șaptezeci de ani de robie profetizați de Ieremia.

3. Ezra a fost chemat în același an în care împăratul Artaxerxes a dat o poruncă importantă. Ce semnificație profetică are acest an?

“Să știi dar și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la **Daniel 9:24-27** Unsul (Mesia), la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strămătorare.”

În Daniel 9:25 citim că „de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul (Mesia), la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaizeci și două de săptămâni...”. Ultima săptămână din această profeție este menționată în versetul 27. O săptămână are șapte zile, deci o săptămână profetică are șapte ani (Numeri 14:34; Ezechiel 4:5,6). Această profeție vorbește despre șaptezeci de săptămâni, adică patru sute nouăzeci de ani. Însă care este data de început a profeției despre șaptezeci de săptămâni? Versetul spune: „De la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului”.

Pentru restaurarea poporului iudeu, au fost date în total trei porunci, de către trei împărați: Cyrus, Darius și Artaxerxes. Totuși doar porunca lui Artaxerxes include o preocupare specială pentru cetatea Ierusalim și doar în aceasta l s-a dat slavă lui Dumnezeu pentru intervenția Sa (Ezra 7:27,28).

Socotim începutul profeției de șaptezeci de săptămâni în anul 457 î.Hr., al șaptelea an al domniei împăratului Artaxerxes I, conform cu Ezra 7:7-26. În plus, deoarece anul 457 î.Hr. este și anul de început al profeției despre cele două mii trei sute de seri și dimineți din Daniel 8:14, această poruncă este punctul de început al acestor două profeții. Cele șaptezeci de săptămâni se încheie în anul 34 d.Hr., atunci când predicarea Evangheliei a fost extinsă și a ajuns la neamuri (moment marcat și de persecutarea bisericii primare și de martirajul lui Ștefan). Mijlocul ultimei săptămâni ar fi anul 31 d.Hr., anul în care Isus a fost răstignit pe cruce.

Recitește profeția din Daniel 9:24,27. Ce ne descoperă ea, cu o acuratețe uimitoare, despre lucrarea Domnului Isus? Cum ne ajută să ne întărim în credință?

După aceste șaizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stărpit și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiriile. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa uraciunilor idolești va veni unul care pustiște, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.” Daniel 9:26-27

„Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!” Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: „Gavriile, tâlcuiește-i vedenia aceasta!” Daniel 8:14, 16

Marti, 15 octombrie

Două perioade profetice importante

Termenul „hotărâte” din Daniel 9:24: „șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte” înseamnă literal: „puse deoparte”. Deși nu mai este folosit în alt loc în Biblie, termenul tradus prin „hotărâte” apare în literatura ebraică și înseamnă „a pune deoparte” din ceva mai lung. Deoarece Daniel 8 ne prezintă profetia despre două mii trei sute de seri și dimineți, al cărei punct de începere nu este menționat în Daniel 8, putem deduce logic că atunci când capitolul următor (Daniel 9) ne vorbește despre patru sute nouăzeci de ani „hotărâți” sau „puși deoparte”, ei nu pot fi „puși deoparte” decât din cei două mii trei sute de ani profetici menționați în capitolul anterior.

“Iar vedenia cu serile și diminețile de care a fost vorba este adevărată. Tu pecetluiește

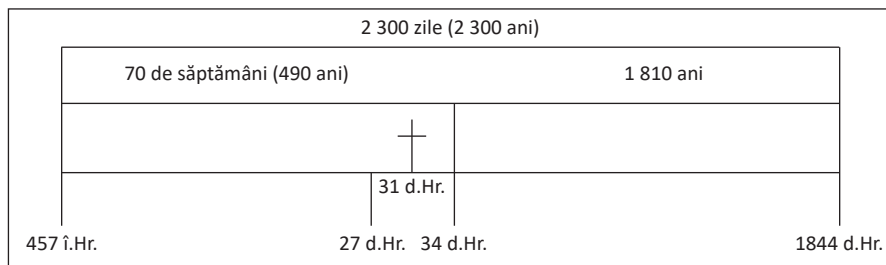
4. Ce parte a vedeniei lui Daniel nu a fost explicată?

vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.” Eu, Daniel, am stat

Daniel 8:14,16,26,27 leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.” Daniel 8:26-27

Există multe motive pentru care profetia despre cele șaptezeci de săptămâni din Daniel 9:24-27 și despre cele două mii trei sute de seri și dimineți din Daniel 8:14 sunt puse împreună: (1) ambele sunt profetii despre timp; (2) terminologia specifică „vedenie” și „înțelegere” le leagă (Daniel 8:26,27 și 9:23); (3) interpretarea ambelor profetii a fost dată de îngerul Gabriel (Daniel 8:16 și 9:21); (4) singura parte a vedeniei care nu este explicată în Daniel 8 este vedenia despre cele două mii trei sute de seri și dimineți (uneori traduse ca „zile”) din Daniel 8:14; (5) capitolul 8 conține vedenia și apoi interpretarea parțială a acesteia, în timp ce capitolul 9 include doar interpretarea, aici interpretarea singurei părți neexplicate în Daniel 8, profetia despre două mii trei sute de seri și dimineți (vers. 14), singura parte a vedeniei pe care Daniel nu a înțeles-o (vers. 27).

Informațiile din cartea Ezra completează „piesele lipsă” ale profetiilor din cartea Daniel, precizând momentul de începere a acestui timp profetic care are de-a face cu aspecte cruciale ale lucrării lui Hristos pentru noi.

Se vorbește foarte mult despre modul în care Dumnezeu ne alege pentru o lucrare. Mulți au păreri diferite despre ce înseamnă această alegere. Ce ne spune Biblia despre chemarea noastră?

5. Ce ne cheamă Dumnezeu să facem? Pentru ce ne-a ales El?

“De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe **Romani 8:28,29** Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel Întâi Născut dintre mai mulți frați.” Romani 8:28-29

Acest pasaj ne spune foarte clar că Dumnezeu i-a hotărât dinainte pe oameni să fie după chipul și asemănarea Fiului Său. Nu ne spune că Dumnezeu ne-a predestinat să fim mântuiți sau condamnați și că noi nu am avea dreptul de a alege. Cu alte cuvinte, această alegere este în vederea transformării noastre. **Noi trebuie să fim schimbați ca să reflectăm chipul Fiului lui Dumnezeu.** Această transformare ne este făgăduită în versetul următor (30), unde Pavel afirmă că, pe cei pe care îi cheamă, Dumnezeu îi face și neprihăniți și îi proslăvește (sfințește). **Noi nu suntem lăsați să ne transformăm singuri, ci Dumnezeu făgăduiește să facă această transformare prin puterea Sa.**

6. Ce alegere sau chemare din partea lui Dumnezeu este descrisă în

Romani 9?

Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor că simt o mare întristare și am o durere necurmată în inimă. Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărțit de Hristos, pentru frații mei, rudele mele trupești. Ei sunt israeliți, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!
Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.” Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum!

Aici Pavel vorbește despre alegerea lui Dumnezeu pentru o lucrare specifică. Israeliiți au fost aleși să ducă Vestea Bună despre Dumnezeu întregii lumi. Fraza „pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât” (Romani 9:13) este adesea înțeleasă greșit, că Dumnezeu l-ar fi iubit doar pe unul dintre cei doi frați. Totuși aici Pavel spune că Iacov a fost ales, iar Esau nu. Pentru ce a fost ales Iacov? Să fie tatăl națiunii Israel. Vedem că există două feluri de alegere din partea lui Dumnezeu. În primul rând, Dumnezeu ne alege pe fiecare dintre noi pentru mântuire și dorește să fim transformați după chipul lui Isus. În al doilea rând, El alege anumiți oameni pentru misiuni anumite.

Ce sentimente ai știind că ai fost ales mai dinainte pentru mântuire?

Când suntem chemați de Dumnezeu, avem totuși libertatea de a accepta sau o respinge chemarea Sa, la fel cum avem libertatea de a accepta sau respinge mântuirea pe care El le-o oferă tuturor. Poate că El ne pune în anumite poziții, dar noi putem alege să nu urmăm îndemnul Sale. El dorește ca noi să facem anumite lucruri pentru El, la fel cum ne cheamă să fim asemenea Lui. Când Dumnezeu ne alege pentru o anumită lucrare, această alegere face parte din planul Său pentru mântuirea noastră. Făcând ceea ce El ne cheamă să facem, noi descoperim în viața noastră realitatea mântuirii pe care El ne-a dat-o.

Saul a fost ales să fie împărat. Din nefericire, el nu și-a predat niciodată pe deplin inima lui Dumnezeu, în ciuda poziției și a misiunii încredințate. Doar pentru că cineva este chemat de Dumnezeu la o lucrare anume pentru El nu înseamnă că acea persoană Îl va accepta pe Dumnezeu. Liberul arbitru rămâne factorul determinant și, dacă noi nu ne lăsăm călăuziți de Dumnezeu, putem pierde totul.

7. Ce ne învață următoarele pasaje despre ce se întâmplă când Domnul cheamă pe cineva la o lucrare?

Exodul 3:4,10-12,20 Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!”

4:1,11,12,27-31 Eu voi fi cu gura ta și te voi învăța ce vei avea de spus.”

Răspunsul nostru poate fi ca răspunsul lui Ezra și Neemia, care au mers înainte fără să pună întrebări, sau putem fi asemenea lui Moise, care a avut obiecții și scuze. Într-un final și Moise a mers, dar nu fără a încerca să scape mai întâi. El s-a opus, spunând că nu este suficient de bun, un nimeni care nu avea o poziție importantă. Cum să-l asculte Faraon pe el? Moise se temea că poporul evreu ar fi putut să nu îl creadă sau să nu îl asculte și lucrarea lui ar fi fost în zadar. Mai mult, el s-a plâns că nu era calificat și că nu avea aptitudinile necesare – „eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară” (Exodul 4:10). Într-un final, a cerut în mod deschis ca Dumnezeu să trimită pe altcineva. Și totuși, când citim despre Moise, vedem ce lider puternic, deși cu greșeli, a devenit Moise. El a îndeplinit cu credincioșie lucrarea la care l-a chemat Dumnezeu.

Ce scuze găsim noi adesea, care ne împiedică să facem lucrurile pe care știm că Dumnezeu dorește să le facem?

„Timpul venirii lui Hristos, ungerea Lui prin Duhul Sfânt, moartea Lui și vestirea Evangheliei la neamuri erau arătate cu precizie. Iudeii avuseseră privilegiul de a înțelege aceste profeții și a le recunoaște împlinirea în lucrarea lui Isus. Hristos a stăruit ca ucenicii Lui să înțeleagă însemnătatea studiului profețiilor. Referindu-Se la profeția dată lui Daniel cu privire la timpul lor, El le-a zis: «Cine citește să înțeleagă» (Matei 24:15). După înviere, El le-a explicat ucenicilor din toți profeții «ce era cu privire la El» (Luca 24:27). Mântuitorul vorbise prin toți profeții. «Duhul lui Hristos care era în ei ... vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate» (1 Petru 1:11).” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 234

Studiu suplimentar: Citește cu atenție în *Profeți și regi*, capitolul „Venirea lui Răscumpărător”, despre profeția celor șaptezeci de săptămâni și împlinirea lor istorică.

Studiu la rând:

1 Cronici 20–26,

Evanghelizare, subcapitolul „Locul de desfășurare a evanghelizării”

1. Cine și de ce nu a inclus în numărătoare semințiile lui Levi și Beniamin?

2. Cui a poruncit David să-și pună inima și sufletul să caute pe Domnul?

3. Cine prorocea (acompaniindu-se) cu harpa?

4. Cine păzea toate vistieriile lucrurilor sfinte?

5. Ce a sugerat Ellen G. White cu privire la sălile publice foarte populare?

PRIVIRE GENERALĂ

Versete-cheie: Ezra 7:10,27; Romani 8:28.

Pasaje biblice în studiu: Ezra 7; Daniel 8:14; 9:24-27.

Dumnezeu i-a chemat pe Ezra și pe Neemia la o lucrare specifică: reconstruirea zidurilor și a porților Ierusalimului. Dar mai important, El i-a chemat pe amândoi la „refacerea” rămășiței din poporul Său ca să își poată îndeplini din nou scopul, misiunea în această lume. Ezra a răspuns chemării lui Dumnezeu de a fi învățător al Cuvântului Său. Împreună cu un grup de exilați, el a pornit spre Ierusalim pentru a învăța poporul despre Dumnezeu. El a pregătit poporul pentru lucrarea de restaurare a Ierusalimului. Întotdeauna învierea spirituală vine înaintea reformei; acțiunile hotărâte sunt vlăstarii naturali ai acestei reînviări. Astfel, Ezra s-a dedicat lucrării de a-i învăța pe oameni despre Dumnezeu și de a le inspira o relație mai apropiată cu El.

Neemia a fost un alt bărbat de acțiune pentru care Dumnezeu a avut în vedere o lucrare precisă: reconstruirea zidurilor și a porților Ierusalimului; el a ajutat poporul să se încreadă în protecția lui Dumnezeu și a adus reformă în viața civilă a poporului (câteva dintre prioritățile lui Neemia au fost dreptatea și grija față de cei obidiți). El este o demonstrație vie a unei vieți trăite zi de zi pentru Dumnezeu.

Această lecție confirmă porunca dată de Artaxerxes (Ezra 7) ca punct de pornire pentru profeția despre două mii trei sute de ani din Daniel 9:24-27 și arată că, în anumite situații, Dumnezeu este Cel care alege (Romani 8 și 9).

COMENTARIU

O perioadă profetică

Dumnezeu l-a chemat pe Ezra la începutul perioadei profetice de șaptezeci de săptămâni, prezentate în Daniel 9:24-27. Punctul de început al acestei perioade istorice corespunde cu porunca lui Artaxerxes de a se reconstrui cetatea Ierusalim, dată în anul 457 î.Hr. Studiul din această săptămână explică în detaliu semnificația acelei perioade profetice și arată cum corespunde ea profeției despre cei două mii trei sute de ani. Dumnezeu a demonstrat în mod special prin profetii că El este la cârma evenimentelor și că El veghează asupra lumii. Mai mult, El numește un profet sau un conducător peste poporul Său la începutul fiecărei perioade profetice sau fiecărei crize din Israel și pe cineva la sfârșitul fiecărei perioade. De exemplu, Moise a fost chemat în timpul ieșirii din Egipt, iar Iosua, la sfârșitul

călătoriei lui Israel prin pustie, chiar când poporul lui Dumnezeu a intrat în Țara Făgăduinței. Următoarele exemple ne vor demonstra că profeții au fost chemați în momente-cheie în istoria mântuirii, corespunzând începutului sau sfârșitului unei perioade profetice:

- Noe – chemat să îi slujească lui Dumnezeu înainte de potop.
- Avraam – chemat să fie tatăl poporului lui Dumnezeu.
- Moise – chemat să conducă poporul lui Dumnezeu din Egipt până la granițele țării promise.
- Iosua – a dus poporul lui Dumnezeu în Țara Făgăduinței.
- Samuel – a fost judecător la începutul perioadei monarhice.
- Osea și Amos – au profetizat înainte de căderea Regatului Israel și a Samariei în 722 î.Hr.
- Ezechiel și Daniel – și-au început lucrarea profetică în timpul robiei babiloniene.
- Hagai și Zaharia – au slujit după întoarcerea din robie.
- Ezra și Neemia – au început să îi slujească lui Dumnezeu la începutul perioadei profetice de două mii trei sute seri și dimineți (457 î.Hr.).
- Ioan Botezătorul – i-a chemat pe israeliți la pocăință înainte de începerea lucrării Domnului Isus.
- Ștefan – a dat mărturie neamurilor (moment în care s-a încheiat perioada profetică de șaptezeci de săptămâni, în 34 d.Hr.).
- Ellen G. White – a fost chemată la lucrarea de profet la sfârșitul perioadei de două mii trei sute de seri și dimineți (1844).

Din cronologia de mai sus putem vedea un model al planului de lucru al lui Dumnezeu. În planul Său de răscumpărare sunt stabilite anumite „borne” profetice. Ori de câte ori este o criză spirituală, Dumnezeu își trimite prorocii care îndeplinesc lucrarea Lui, chemând poporul înapoi la Dumnezeu și la ascultare de Cuvântul Său.

Momentul potrivit la nivel personal

Alegerea poate fi și o chemare de a îndeplini o misiune anume, cum a fost cazul cu Ezra și Neemia (și cu mulți alți slujitori ai lui Dumnezeu; vezi Exodul 3:19-21, Isaia 6:7,8 și Ieremia 1:5-9). Și noi suntem chemați să reflectăm caracterul lui Isus și să facem o lucrare specifică pentru Dumnezeu. Poate fi un loc de muncă pe care îl ocupăm pentru El, o acțiune pe care El ne inspiră să o facem, cum ar fi ajutorul acordat cuiva, sau o carieră care este pentru toată viața.

Fiecare dintre conducătorii menționați mai sus a fost ales în mod special de Dumnezeu pentru „o vreme ca aceasta” (Eстера 4:14). Ei au chemat

la acțiune, la pocăință și la devotament total față de Dumnezeu. Ezra și Neemia au avut rolul lor – au fost conducători ai poporului lui Dumnezeu la începutul celei mai lungi perioade profetice. Ei au îndemnat poporul să trăiască pentru Dumnezeu și să își demonstreze angajamentul prin credință și fapte. Deși poporul întors din Babilon s-a confruntat cu multe probleme în viața de după robie, din fericire, idolatria nu a fost una dintre acestea.

Totuși vechiul pluralism religios a avut o influență dăunătoare. Deși comunitatea iudaică nu se mai închina la idoli, vechea idolatrie a făcut necesar ca Ezra și Neemia să învețe poporul din nou ce însemnau închinarea la Dumnezeul cerului și o viață trăită pentru El. Abordarea aparent dură a situațiilor (cum ar fi căsătoriile mixte – vezi ultimele capitole din Ezra și Neemia) nu ar trebui să ne surprindă, deoarece ambii lideri își doreau să învețe poporul ce înseamnă să trăiești o viață sfântă și o schimbare radicală a stilului de viață păcătos. Astfel, Ezra și Neemia au chemat poporul la o consacrare totală față de Iehova, o reformă totală și slujire din toată inima.

Chemarea la restaurare: o colaborare

Neemia a ajuns la Ierusalim (445/444 î.Hr.) cam la treisprezece ani după grupul lui Ezra. Dar misiunea lui Neemia, de reconstruire a Ierusalimului, nu ar fi avut succes fără lucrarea lui Ezra. Principala preocupare a lui Ezra a fost să învețe poporul despre Dumnezeu. Cu alte cuvinte, Dumnezeu îl folosea pe Ezra la „zidirea” spirituală a poporului astfel încât să poată zidi fizic cetatea la sosirea lui Neemia. Dumnezeu susținea această lucrare, pregătind atât inimile poporului, cât și pe cei doi conducători. La final, Dumnezeu dorea să restaureze nu doar Ierusalimul, ci și poporul care îi aparținea. De aceea, prima datorie a lui Ezra și Neemia a fost să aducă poporul înapoi la Dumnezeu. Ei au inspirat poporul nu doar să lucreze la ridicarea zidurilor care ajunseseră ruine, ci, mai important, să-și descopere zelul pentru Dumnezeu. Ezra și Neemia au dat dovadă ei înșiși de acel zel în viața lor, prin rugăciune și post, căutându-L pe Dumnezeu și lucrând în conformitate cu Cuvântul Său.

Atât Ezra, cât și Neemia au fost aleși pentru o lucrare anume în momente importante ale istoriei. Ei au fost chemați să fie lideri, fiecare în felul său, pe baza talentelor lor. Ezra era preot și cărturar și își exercita influența și autoritatea prin faptul că îi învăța pe oameni din Cuvântul lui Dumnezeu, Tora. Neemia era paharnicul împăratului și avea mari abilități de conducător pentru a motiva și a strânge poporul în vederea lucrării care trebuia făcută. Ezra a fost învățător, Neemia a fost un om de acțiune. Amândoi au fost conducători, dar în mod diferit. În același timp, stilul de conducere al

amândurora a fost important pentru misiunea care trebuia îndeplinită. Ei s-au completat unul pe celălalt și au cooperat pentru lucrarea care trebuia să fie făcută. Dumnezeu le-a folosit personalitățile și pasiunile diferite pentru a realiza o schimbare în popor.

Si noi suntem responsabili pentru ceea ce facem din lucrarea sau poziția pe care ne-o dă Dumnezeu. De noi depinde dacă ne îndeplinim acea lucrare excelent sau doar mediocru. Dumnezeu ne va ajuta la fiecare pas; totuși El nu va face în locul nostru lucrarea încredințată nouă. Putem avea toate talentele din lume, dar, dacă nu le folosim pentru Dumnezeu, sunt zadarnice. Noi trebuie să hotărâm să dăm totul pentru El, în ciuda împotrivirii. Ezra și Neemia ar fi putut renunța, dar nu au făcut-o. Ei au perseverat, deoarece ochii lor erau ațintiți spre Dumnezeu. Importanța chemării lor era mai presus de teama de consecințe dacă alegeau să stea de partea Domnului. Ei erau siguri că misiunea lor merita totul.

Chemarea pe care o face Dumnezeu

Dumnezeu a „chemat” poporul Său, națiunea lui Israel, să fie lumina lumii. Pavel vorbește în Romani 9–11 despre această chemare din perspectiva faptului că mai-marii lui Israel nu l-au primit pe Isus Hristos ca Mesia și Mântuitor. Totuși chemarea lui Dumnezeu nu s-a schimbat, ci a suferit unele modificări, deoarece valorile și darul mântuirii oferit de Dumnezeu trebuiau să le fie descoperite și neamurilor. Dumnezeu a chemat anumite persoane pentru o lucrare anume. Dumnezeu dorea ca iudeii și cei dintre neamuri să fie salvați și, împreună, să poată fi lumina lumii și o binecuvântare.

În Biblie, alegerea, sau „hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu”, are trei sensuri de bază:

1. Dumnezeu a hotărât o singură cale de mântuire, și anume, prin Isus Hristos (Ioan 14:6; Faptele 4:12). Noi suntem aleși în Hristos pentru viața veșnică dacă Îl recunoaștem pe El ca Mântuitor personal (Romani 8:29; Efeseni 1:3-8). El dorește ca toți să fie mântuiți (1 Timotei 2:3,4).
2. Dumnezeu a hotărât mai dinainte, a ales, anumite persoane (indivizi sau o comunitate de credincioși) pentru o lucrare specifică, pentru o misiune specială (El a rânduit rămășița credincioasă să proclame Evanghelia veșnică). Însă planul Său de mântuire îi cuprinde pe toți oamenii (Isaia 49:6).
3. Dumnezeu ne-a descoperit că punctul culminat al istoriei omenirii va fi când El va reveni ca Judecător și va da răsplata fiecăruia (Daniel 2). Rezultatul final va fi biruința Sa deplină. Obiectivul alegerii lui Dumnezeu

nu este ca doar câțiva să fie salvați, ci cât mai mulți oameni, din toate popoarele, să fie mântuiți (Apocalipsa 21:3).

APLICAȚIA

Următoarele întrebări fac referire la perioadele profetice de timp:

1. **Examinați din nou lista cu profeți menționată mai înainte.** Concentrați-vă doar asupra câtorva dintre ei. Discutați despre modul în care fiecare și-a primit chemarea. Cum a știut acel profet că era chemat?
2. De ce o putem include și pe Ellen G. White în această listă? Cum a folosit-o Dumnezeu pentru a fi un lider spiritual în poporul Său?
3. Cum au reacționat oamenii față de conducătorii chemați de Dumnezeu de-a lungul istoriei? De ce este atât de complicat să fie acceptați ei și modul lor de a conduce, cerințele și îndemnrurile lor?
4. Ce face ca misiunea conducătorilor chemați de Dumnezeu să fie și mai dificilă?

Meditație personală:

1. Cum poți recunoaște voia lui Dumnezeu în viața ta?
2. **Ce te pasionează? Cum te cheamă Dumnezeu să îți folosești dorințele și darurile pentru El?**
3. Cum poți colabora în biserică cu alte persoane înzestrate pe care Dumnezeu le-a chemat să slujească, dar care sunt cu totul diferite de tine? Cum se pot transforma aceste diferențe în „puncte tari”?
4. Cum poți fi sigur că faci lucrul pe care te-a chemat Dumnezeu să îl faci?